

Съборът - миг, време, вечност

Август 2005 г. В сърцето на древната планина Рила, в пределите на земите български тече Съборът на Бялото Братство.

Разцъфтява мигът на Срещата. Миг, нажежен до бяло, когато се дава отпор на противодействащите на Събора сили.

Миг – протяжно-конкретен, когато кипи усилието при изграждането на лагера, настаняването, битуването тук. Миг – пределно уникален, когато капка от живота на всяка душа отразява по неповторим начин светлината на деня, преди да се отрони в необратимия поток на времето.

Миг – бременен с бърдост.

Миг – протакан с Вечност, когато в него се изявява това, което ни обединява. И сътворява мига на срещата ни тук и сега – през лятото на 2005 г.

Ако погледнем във времето и размис-

лим внимателно върху онова, което е породило Срещата, ще ни облъкне диханието на един мощен и тайнствен процес във Вселената – проявите на Всемирно-

дат невидимите нишки на Новия Път, проправян от Христос – Глава на Всемирното Бяло Братство.

Нека навлезем в атмосферата на първите събори на Бялото Братство.

Началото (1897-1905) – период на връзка с Духа (Архангела) на българския народ. Тридесет и три годишният Петър Дънов учредява във Варна Обществото за повдигане религиозния дух на българския народ. В него са поканени да участват д-р Г. Миркович, П. Киров, Т. Стоименов, А. Железкова и М. Партомиян. Текстовете от това време („Хио-Ели-Мели-Месаил“ - посланията от Духа, приятел на българския народ) са заредени с мистерията на ставащото тогава.

Сякаш времето и пространството се вгъват, за да се случи това, което Учителя по-късно, през 1923 г.,

продължава на стр. 2



то Бяло Братство на Земята. Делото на Учителя Беинса Дуно през XX век стои пред нас – видимо, осезаемо, живо. Ние участваме в него и то се осъществява чрез нас. В човешките души се съграж-

Съборът на Бялото Братство - писмо от Боян Боев

Съборите са една древна традиция на Бялото Братство – от векове и хилядолетия. Учителя казва, че съборът на Бялото Братство от Слънчевата система става всяка година през втората половина на месец август. По тази причина и учениците на Бялото Братство правят своите събори по това време, за да може благословието, което се излива от Божествения свят към събора на Бялото Братство, да се получи отчасти и от учениците.

Какво нещо са съборите на учениците на Бялото Братство? – Това е време, когато физическият и духовният свят са в по-тесен контакт един с друг. Защо във времето на съборите се чувства радост, светлина, лекота, споконствие, вдъхновение? – Защото през

време на събора има висше присъствие – присъстват висши, напреднали същества. Тяното присъствие се чувства. Ето защо през време на събора човек се чувства в известно състояние, като че ли живее в един друг възвишен свят.

За Бялото Братство се говори на много места в Библията. Много ясно се говори за него в Послание към евреите, 12 глава, стр. 22–24. В тези стихове се говори за хълма Сион, за Града на Бога Живаго, Небесния Ерусалим, за безчетни ангели, за събора на първородните и пр. Учителя казва, че този пасаж най-добре излага подробностите за Бялото Братство. Навсякъде в Библията, където се говори за хълма Сион – това е все Бялото Братство.

Началото на физическата година е 1 януари, началото на Духовната година е 22 март, а началото на Божествената година е през август. Тогава става Събор на Слънцето с представители от всички планети, затова ние правим нашия Събор през август, има най-благоприятни условия за него.

Аз искам да ви представя събора. Казвам: Ако те не могат да разберат днешния събор, и другият ще остане неразбран за тях. Да разберем Божията Любов, това е събор; да разберем Божията Мъдрост, това е събор; да разберем Божията Истина, това е събор. Съберем ли всичко това, то представя най-великия събор в света. Ако се съберем на едно място

продължава на стр. 3

СЪБОРЪТ - МИГ, ВРЕМЕ, ВЕЧНОСТ

от стр. 1

ще нарече *втичане на Бога в човека* – Божествен *influx*, мистичен *kairos*, който е пробивът на Вечността във времето.

Вторият период на Съборите бихме определили като време на създаване на Синархическата Верига (1906-1913). Думата *синархия* означава съвместно управление на пробудени хора и йерархии от светли ангелски Същества. Учителя обяснява какво се разбира под думата Верига: „... Това означава, че ние се движим във веригата на Божествената Любов. Както се казва в Библията: „И привлякоха ви с нишките на Любовта“. Всякога, когато сте в мъчнотии, обръщайте се за помощ към центъра на Веригата, та работата ви да вземе защита от нея. Защото е немислимо сами да воювате. Обръщане към центъра на Веригата значи обръщане към Господа за помощ. И ако видите, че се раздвоявате вътрешно, то се обърнете към мен, аз ще ви улесня...“

На съборите във Варна (1906-1909) се дават двата главни символа на Синархическата Верига – хвойновата тояжка (символ на трите свята на Битието) и камата (символ на християнизацията Аз), а във Велико Търново (1910-1913) – двата основни метода на Синархичната верига – *Пентаграма* (символ на ученическото овладяване на етерното тяло) и *Завета на цветните лъчи на Светлината* (метод за преживяване на Христос в етерното тяло). На тези срещи се обръща внимание да се пази строга тайна – чуто и видяното на срещата да не се изнася. Подчертава се необходимостта от чистота във Веригата: да не се изпращат лоши мисли, да има взаимно почитание, правят се продължителни верижни молитви в Олтаря. На съборите присъстват само избрани ученици, поканени лично от Учителя.

Третият исторически период (1918-1928) е времето, когато се създава Школата. Срещите на Веригата вече се наричат *Събори*. Всемирното Бяло Братство има свои хилядолетни традиции; следи от тях са запазени сред някои от народите, където то е работило; това са методи за работа на Братството и Учителя възстановява много от тях. Една такава древна традиция е Съборът. И тъй като Съборът на Всемирното Бяло Братство от Слънчевата система става всяка година през втората половина на месец август, затова учениците на Бялото Братство на Земята правят по същото време своите събори. По този начин те приемат в себе си Божественото благословение,

което им е необходимо, за да се развият духовно, да учат и работят в хармония с Всемирното Бяло Братство.

На Събора през 1922 г. официално се обявява създаването на Школата на Бялото Братство, а през 1927 г. на Събора в София се провъзгласява Новото Учение за Пътя на Ученика. Родило се е вече нещо ново, намерило израз в преобразените, изпълнени с велико духовно съдържание български думи: *Учител – Ученик – Школа*. „Да бъдеш Учител, значи да родиш някого. Думата *Учител* има отношение към Духовния свят. Божият Дух е Учителят. Затова под *Учител* разбираме човек, в когото Бог живее с Духа си. Учителят съзнателно се свързва с ученика, за да може със силата на тази връзка да го въведе в своя свят. Ученикът е син на своя Учител. Между тях съществува връзката на Любовта“ (Из кн. „Учителя“, София, 2005 г., стр. 103). В Школата Учителя научава най-първо ученика да обича Бога, да слуша тихия Му глас, който го води по стръмния Път. Ученикът е постоянно във връзка с Бога на Любовта. Великото бъдеще проникват настоящето на ученика.

През четвъртия исторически период (1929-1939 г.) Учителя създава Рилската духовна школа. Възлизането на планината е емблема на пробуждащата се човешка душа и символ на Божествения свят. Възлизането подразбира вътрешно движение, аналогично на външното. При него ученикът превъзмогва инертността на материята, развива висшите си сили. Когато Учителя и учениците му работят съвместно, раждат се дела с особено, многоизмерно съдържание. На пръв поглед малки, тези дела са изпълнени с духовна символика, заредени са с магическа сила и така градят модела на бъдещото човечество. Можем да ги открием в начина на живот тук, в свещения танц на Паневритмията, в седемдесет и двете стъпала, в извора с форма на ръце, които дават, в надписите със свещени знаци, в работата по големия каменен отломък, символизиращ България, в изграждането на каменна спирала – символ на еволюцията.

През 1936 г. Бялото Братство преживява тайнство с неизмерима дълбочина и величие – страданиято, което Учителя поема върху себе си, и чудното му оздравяване. Върховна точка се достига на Събора през 1939 г., когато условията за духовна работа са най-благоприятни.

Петият исторически период (1940-1944) включва заключителните земни събори с Учителя във физическото му тяло. Последните рилски беседи „Опорни точки в живота“ (1942), пропити

с Божествена благост, мъдрост и сила, бележат величествения заник на Дело в необозрима дълбочина и духовен заряд. В него са заложени Бъдност и Вечност, непонятни за човешкия ум. Те обаче похват в душите на хората, които са превърнали Събора на Всемирното Бяло Братство в жива реалност на вътрешния си свят. Човеци, в чиито души възраства ученикът на Бялото Братство, свързан с Божествения Свят Дух. Те осъществяват в себе си духовния събор с Цялото, с Космичния човек, трептят в резонанс с Всемирното Бяло Братство – в сияйните илюминации на Божественото проявление.

Мощното духовно слънце, озарило българските земи, залезва през зимата на 1944 г., за да възлезе в Небесните светове. Децата на *Изгрева*, озовали се сред изпитанията на тежка социална зима, ясно съзнават задачата си и точно я формулират: „Словото на Живота пазим!“ Затова **шестия исторически период** от Съборите на Бялото Братство (1945-1989) можем да назовем Събори на децата на Изгрева. Въпреки забраните, заплахите и гоненията, се създават малки центрове за летни рилски събори. Повечето от тях са обособени около ярки индивидуалности в Братството. Група около сестра Елена Андреева се събира в местността Зекирица, около брат Борис Николов – в местността Салоните, около брат Крум Въжаров – в местността Сфинкса под Мусала, около брат Петър Филипов – над Езерото на Чистотата. Група се събира и около Молитвения връх.

Постепенно намалява броят на тези, които са били с Учителя при земното Му проявление. Но изпълнили блестящо задачата си, опазили свещеното Слово, те предават, заедно с томчетата беседи, и живите искри на огъня, запален в душите им от Учителя. Предават ги смело, щедро, чисто по ученически – на младите, чиито души жадуват за Словото. Тук започва поредния кръг от спиралата на развитието – **седмият исторически период** (1990-наши дни). Това са Съборите при Седемте Рилски езера, майските младежки събори в Мадара, духовните и културни форуми, свързани с Учението на Учителя, провеждани във Варна, Русе, Пловдив, Айтос, София и др. Какви са характеристиките и задачите градящи този период? Отговорът сега се изрича. Да се вслушаме в думите, които мигът, времето, вечността изтъкават.

Лятото на 2005 г. Тече на Рила Съборът на Бялото Братство. Част и Цяло преливат в едно, за да се родят Новото човечество и Новата Земя.

**Соня Митева,
Димитър Калев
Варна**

Съборът на Бялото Братство - писмо от Боян Боев

от стр. 1

да обменим своята любов, своето добро, да изпратим своята мисъл в света, да утешим бедните, страдащите, това е най-великият събор. Тъй щото целта, за която сме се събрали тук, е пак събор.

Днес вие сте събрани тука. По силата на какво е станало това събиране? По силата на вашите сърца, по силата на вашите умове, по силата на вашите души и по силата на вашите духове. Щом Бог ви е събрал всички заедно, и Той ще присъства между вас.

Днес ние се радваме на всички приятели, които са дошли от далечни страни, защото са се отзовали на покана на Божествения свят. Ние се радваме, че и те стават проводници на новата любов, която иде вече в света. Ние се радваме, че чрез всеки присъстващ тук присъства целият им народ: чрез французите присъства цяла Франция, чрез англичаните присъства цяла Англия, чрез латвийците – цяла Латвия, чрез руснаците – цяла Русия, чрез италианците – цяла Италия, чрез германците – цяла Германия, чрез финландците – цяла Финландия, чрез шведите

– цяла Швеция, чрез гърците – цяла Гърция, чрез югославците – цяла Югославия. Всички народи, на които сега не споменаваме имената, ще ги споменем в бъдеще, когато имат възможност да се отзоват на великата покана на Възвишения свят. И като погледне на тази сбирка от различни нации, човек не може да не се радва на голямото разнообразие, което съществува в Божествения свят.

За 19 август – съборния ден – ще се пригответе като за Великден, ще се облечете с най-хубавите си дрехи – бяло палто и бяла шапка.

ЛЮБЕЗНИ БРАТ,

О, първо езеро Махарзи! При идването от Изгрева ти първо ни посрещаш. Като минем една височина, с особено вълнение поглеждаме твоите тихи сини води. При виждането ти изпъкват в нас в живи образи всичкият този вълшебен кът, който ти пазиш оттук. Над теб величествено се издига Молитвения връх, дето сме прекарвали незабравими часове. Слизаме до твоите брегове. Стъпваме на полянката, дето толкова пъти сме играли Паневритмия с Учителя. И той на връщане от Паневритмия сам е носил на рамо сухо дърво за нуждите на обществото.

Скоро сме вече при второто езеро Елбур, край което ще бъде нашият стан. След кратка почивка и постройка на палатката привечер мнозина се изкачват на Молитвения връх. Тясна пътека води към него. Върху голяма скала край пътеката са написани думите:

Пази свободата на душата си!

Пази доброто на сърцето си!

Пази светлината на ума си!

Пази силата на духа си!

Един брат се зае да издълбае върху камъка с длето и чук тези думи, за да се увековечат. Този брат и на други места и издълбал върху скалите свещени изречения, например:

Верен, истинен, чист и благ всякога бъди! и

Люби Бога,

обичай ближния си,

търси съвършенството!

Тези изречения, издълбани върху гранита, с хилядолетия ще поучават бъдните поколения.

На Молитвения връх прекарваме в мълчание. Още сега звънят в ушите ни словата на вечните истини, произнесени тук от Учителя. На този Молитвен връх почнахме да се изкачваме от 1932 г. А по-рано за Молитвен връх ни служеше възвишението между второто и третото езеро.

Още след слизането си от Молитвения връх посещаваме чешмичката. Там прекарваме известно време в мълчание и в тих разговор с водите, които се изливат от мраморните ръце. Чешмичката има оригинална архитектура. Белите камъни, с които е изградена тя, са донесени тук в раници или на гръб от далечни места. С любов ги е нареджал Учителя.

От днеска започват чудните дни при седемструнната арфа на Рила. Във време на нашето пребиваване тук в свободното си време ние единично и на групи посещаваме всички езера и върхове. Отиваме при Езерото на Съзерцанието. Тишината, която цари тук, ни поглъща. Тук ние сме вгълбени в себе си, чувстваме лъха на Вечното и Безкрайното в света. Тук човек неволно идва в молитвено състояние.

Посещаваме мястото на палатката на Учителя. У нас неволно възкръсва сцената с идването на французите. Когато те дойдоха тук, при Учителя, изпяха няколко песни на Братството с български думи. Това трогна всички. След това един от тях се обърна към Учителя с възторжена приветствена реч, на която Учителя отговори с няколко думи, които могат да бъдат завет за бъдещото човечество.

Мястото около палатката е украсено с бели камъни. Всяка година братя и сестри, като намерят някъде красиви бели камъни, ги донасят тук, за да украсят тази поляна, гдето сме имали високи идейни разговори с Учителя.

Посещаваме третото езеро Балдер-Дару, край чиито брегове толкова пъти сме играли Паневритмия с Учителя. Посещаваме и близкото езеро Близнака - четвърто поред. Тук човек като че ли се пробужда и съзнава себе си като душа, отворена да възприема говора на планината. Тук Учителя е прекарал с французите няколко часа.

Изкачваме се до петото езеро, Махабур - най-обширното от Седемте езера. Още има ледени късове тук-там по неговата повърхност и снежни преспи

на единия му бряг. Още по-нагоре е шестото езеро - Сърцето. То е най-дълбокото от Седемте езера. Който дойде до Сърцето, неволно престава да говори и има силно желание тук да прекара в съзерцания по-дълго време.

Изкачваме се по-нагоре до Седмото езеро - Шемхаа или Главата.

Връщаме се през Езерото на Чистотата. Това езеро, понеже е настрана, по-рядко е посещавано от туристи. Тука, седнали върху скалите край бреговете му, сме имали интересни разговори с Учителя. Бистри кристални потоци се вливат в това езеро от дъното на един циркус. Който посети това езеро, трябва да види и красивия извор, който излива водите си в него.

Който дойде на гости на Рилските езера, трябва да посети и така наречения Салон на Съзерцанието или размишлението. Този тъй наречен Салон се издига над Езерото на Съзерцанието. Какво представлява Салона? На този връх има грамадни скали, които заграждат една полянка, наречена именно Салон. Можем да кажем, че Салона е едно от най-мистичните и най-красивите места в тази част на Рила. Чудна е гледката оттука. Пред тебе се издигат Рупите с особените си очертания. Оттука те изглеждат тъй близо до нас. Дошли тук, ние неволно се отдалечаваме един от друг за известно време, за да доловим шепота на Вечния, да доловим и говора на Рупите... Нещо мощно, тайнствено иде от Рупите. Всеки, който посети Езерата, непременно трябва да посети и Салона.

За пръв път посетихме Езерата с Учителя през месец август 1929 г. Тогава летуването още не беше организирано. Вместо палатки имаме навеси. Помня една подробност при връщането. Сутринта рано Учителя каза с най-голяма бързина да приготвим денковете, за да тръгнем към Сапарево или Дупница, но мнозина се забавиха. Учителя силно настояваше да работим по-бързо, обаче тръгнахме със закъснение поради късното приготвяне на денковете. Друг път Учителя не е настоявал за толкова бързо тръгване. После разбрахме причината: между Дупница и Радомир завала пороеен дъжд и причини голямо наводнение при с. Долна Диканя (Градини). Ние бяхме с автомобили. Когато нашите автомобили наближиха селото, водите на местната река издигнаха нивото си и наводниха селото. Водите покриха всички улици. Едва автомобилът на Учителя и още един автомобил минаха реката, а понеже нивото на реката се издигаше постоянно, другите автомобили се върнаха в Дупница и там преспаха.

Едно лято, доколкото помня, през 1930 г., палатката на Учителя и много други палатки бяха по склона на стария Молитвен връх. Един ден завала дъжд, който се превърна в сняг. Учителя видя, че мнозина братя и сестри не бяха много радостно изненадани от снега. Той отиде към своята палатка. Там имаше един брат. В негово присъствие Учителя направи едно движение с ръка и произнесе няколко думи. И като се върна пред палатката, снегът веднага престана, облаците се пръснаха и веднага се показа Слънцето...

Едно изречение ми направи силно впечатление, което Учителя каза на Езерата. Той каза: „Всяка тревичка, ако съзнаваме живо, че в нея живее Бог, има магическо действие и може да лекува всички болести.“ Това изречение показва с какви мощни сили може да разполага човек, стига да е будно неговото съзнание.

Учителя каза веднъж: „Да се запечатат живо във вас красивите образи, които виждате тук на планината. И когато слезете долу на полето, често да възкръсват във вашето съзнание тези образи. По този начин вие правите връзка с планината и нейните енергии противичат във вас и ви повдигат.“

Когато слезем на полето, ние почти всеки ден посещаваме вътрешно Езерата. Всеки ден идваме тук и черпим от тези енергии. От полето всеки ден идваме тук на гости, за да се обновим и опресним.

Със сърдечен братски поздрав, ваш верен: Боян Боев
Изгрев, 20.09.1960 г.

Материалите са от книгата *Рила - врата към Агартта*

Новини от Чикаго...

Ние, групата българи, живеещи в Чикаго, САЩ и играещи Паневритмия заедно с нашите американски братя и сестри, дадохме нашия скромнен дан по случай 141-вата годишнина от пристигането на Земята на нашия любим учител Духът на Истината Беинса Дуно.

На 10.07.2005 г. за първи път в

центъра на Чикаго, в Милениум парк, се чу музика на Учителя, в изпълнение на Тодор Папазов (цигулка). За първи път се игра Паневритмия. Бяхме поканени заедно с група по медитативни танци да играем на празника на Lurie Garden (прекрасна градина в Милениум парк). Участвахме с голямо вдъхновение и желание. Много хора ни видяха и по изрази на очите и усмивките на лицата, усещяхме че съприживяват с нас прекрасната хармония, изтичаща от музиката на Паневритмията, а по плавните движения на телата им чувствахме, че плуваме заедно към безкрайния океан на ритмичната хармония. Беше невероятно



изживяване.

Благодарим ти, Учителю.

Искахме да споделим с вас вълненията, които изживяхме. Благодарим за прекрасния уебсайт, който подарявате и който ние редовно следим. Изпращаме ви снимки от това събитие за нашия вестник „Братски живот“.



ИНТЕРВЮ С ПАТРИК РОНБОМ - ШВЕЦИЯ

Как гойде в България?



- Бях в Южна Азия за три месеца, когато започнах да посрещам изгревите на Слънцето за първи път в живота си. След като се върнах в Швеция, започнах да се интересувам от посрещането на Слънцето и намерих информация за това в Интернет, в сайта на Бялото Братство. Тогава се свързах с Филип Филипов, след което установих контакт чрез имейл с Димитър Дерменджиев. Така дойдох тук в България.

- **Оправдаха ли се твоите духовни**

очаквания?

- Аз идвам от много малък град от Швеция и ми беше странно, когато попаднах в голямата София. Братята и сестрите много добре се грижат за мен и аз съм много впечатлен от всичко, което ме забикаля тук на Рила. Всъщност положителната изненада за мен бе самата Рила – молитвите сутрин с посрещането на Слънцето, общите обяди и общата работа. Много съм щастлив от това, което получавам като информация и контакти от хората тук. Прекрасно е, че има книги и материали на английски език. Рила е много красива и енергията от планината ме изпълва с радост. Колкото до учението на Учителя аз намерих верния път за мене. В неговото Слово всичко е толкова въздействащо.

- **За какво мечтаеш?**

- Мечтая да превеждам това велико Слово на чужди езици, за да могат и други хора по света да се докоснат до неговата истинност и дълбочина, която докосва душата и я изпълва с радост.

- **Ще дойдеш ли пак в България?**

- За мен това е много силно преживяване. Разбира се, че ще дойда пак. Възнамерявам дори да уча български език. Гостуването ми тук ще остане спомен завинаги, който ще промени не само смисъла на живота ми, но и неговия път.

Рилски следобед

Случи се на езерата на 5 август 2005 г. Беше около 16 часа, времето слънчево, знойно. Във въздуха се носеше странно жужене от статично електричество на нещо предстоящо, затишихе пред буря. Започна да гърми и се усетиха първите студени талози на приближаващата лятна буря. От Салоните бързо се спускаха огромни сиви облаци, в които просветваха светкавици. Чувах се нарастващия тътен от пороя, който заливаше всичко по пътя си. Грохотът беше толкова силен, че започнахме да не се чуваме. Всички виждаха как стихията поглъща клековете на талози. Бурята беше неизбежна. Затичахме се да свалим капачите на кухнята. Появиха се спираловидни вихрушки в средата на лагера и силният вятър донесе първите едри капки. Буреносният облак беше на по-малко от стотина метра от най-отдалечените палатки, когато изведнъж всичко застина и замря. Настана тишина, примесена с очакване бурята да връхлети с цялата си мощ. Нищо подобно не се случи, всичко утихна и постепенно напрежението се разреши. Небесните сили запретиха на бедствието да премине границите на палатковия лагер на Братството. Нито една палатка не бе намокрена или съборена от вятъра.

Малко преди вечеря брат Илия ни разказа за бурята, връхлетяла го на връщане от Салоните. Вятърът помитал всичко, дъждът се леел като из ведро, а градушка покорила земята с ледени късове.

Благодарим ти Учителю, че винаги усещаме великото Ти присъствие и закрила!

Детски лагер Троян

И тази година за 12 пореден път от 16 до 25 юли, детската лятна школа „Дом Паневритмия“ събра деца от цяла България – Видин, Смолян, Стара Загора, Сандански, Карлово, Мадан, Пловдив, София, Габрово.



Лагерът се намира в непосредствена близост с Природата, до град Троян. Всеки поглед отправен към билото на Стара планина донася на човек чувство на сила, спокойствие и обединение.

Самата база е от 20 легла, а желаещите тази година бяха 30. Освен „старите“ лагерници присъстваха и 10 нови деца (извън братските среди). Вълнуваща е срещата на всички, чакащи с нетърпение цяла година да се видят отново и да съпреживеят заедно незабравими дни. Свързва ги не само приятелството, излетите, походите, минералните басейни, но и мисълта, че идват тук да научат нещо ново за себе си, за живота, за Всемира. Може да се каже, че децата вече знаят предназначението на този лагер, който нарекохме „духовна школа“, защото тук се прилагат нови форми и методи на работа, съчетани с основните принципи на Учителя, които насочват към духовната страна на Битието; към правилно разбиране на живота и Природата.

Самите организационни и методически задачи протичат по установен ред и се движат от ръководството на лагера: Надя Табакова от град Пловдив, Светлана Орешкова от град Велико Търново и Огнян Георгиев от Благоевград. Предварително се организира работна група за почистване и подготовка на лагера, определя се ръководен състав: началник лагер, преподаватели по различни дейности, домакин, готвач, кухненски персонал, медицинско лице. Отдавна съществува правилник и дневен режим,

съобразен с природосъобразния начин на живот и потребностите на детската природа. Тук всеки преподавател съставя план за работа, застъпвайки следните дейности:

1. Разучаване музиката на Учителя.
2. Разучаване на Паневритмията.
3. Часове по изобразително изкуство.
4. Детска творческа музика, поезия, работа с глина и други природни материали.
5. Трудова дейност.

И тази година детската лагершкола стана истинска музикална академия. Под непринуденото и топло ръководство на Ясен Даскалов от Разград се създаде вокална група, която всяка вечер изненадваше всички със своя репертоар. Те не само разучаваха и пееха песните и мелодиите на Учителя, но и свиреха на тоника, цигулка, флейта, кларнет и други. Много сестри имат песни, посветени на лагера, които се изпълняват с голямо желание, както и песни съчинени от самите деца. Хитът тази година беше песента „Хубаво е“, написана от Милена Дъбова, вдъхновена за това от участието си през 1999 година в лагера, а сега е студентка в Америка.

Един от най-важните моменти в дома е изучаването на Паневритмията. За много деца тя вече е осъзнат факт в живота им и възможност да я усъвършенстват, за да добият смелост да я играят и на Рила. За други, новопристигащите, тя е нещо съвсем ново и впечатляващо, магия, която ги грабва веднага. Те бързо усвояват основните правила и изисквания и веднага усещат радостта и удовлетворението от общуването помежду си. А чрез текста, който се разучава и пее предварително, самата Природа оживява в техните души и това най-ярко проличава в заниманията по изобразително изку-

ство, когато имат задача да рисуват любимото упражнение от Паневритмията като идея, образ, символ. Така осъзнават едно ново, свещено отношение към Природата, към живота, към Всемира – играейки, пеейки и рисувайки. Фактът, че осъзнават Паневритмията като нещо сериозно, като част от цялостното учение на Учителя, проличава и в анкетите в края на лагера: „Знам, че това, което научих, ще ми послужи“, „Това, което ми хареса е, че всички се стараят“, „Бих могъл да разкажа за Паневритмията на незнаещите“ и други.

Вече 8-9 години под вещото ръководство на преподавателя Огнян Георгиев, децата се запознават подробно със символите на Природата и рисуват с различни техники. Темите са много – Слънцето, небето, звездите, планетите, морето. С по-големите се работеше задълбочено за значението и взаимодействието на отделните цветове, за връзката им с определени тонове в музиката и числа от нумерологията. Рисунките всеки ден се излагаха на определено място и до края лагерът заприлича на пъстроцветна картинна галерия на открито.

Всяка година правим поход до Троянския манастир, а този път ре-



шихме да бъде до билото на Балкана до резервата „Козя стена“, оттам надолу до минералния басейн на с. Чифлик. Преживяванията бяха неописуеми. А вечерта лагерният огън ни зовеше с песни, мисли за деня, стихове, викторини. Тази година наблегнахме повече на лекции и разговори за храненето – неговото значение, ползата от вегетарианството, произход на калориите, тяхното балансиране, факторите за здравето – чистотата, въздуха, водата, Слънцето,

продължава на стр. 9

Проявата на Мировия Учител в ХХ

ОТКЪС ОТ СТАТИЯТА "УЧЕНИЕТО ЗА ЛОЖАТА НА БОДИСАТВИТЕ И ВЪПРОСЪТ ЗА БОДИСАТВАТА НА ХХ ВЕК. ОПИТ ЗА СЪВРЕМЕНЕН ПРОЧИТ, НОВИ ИДЕИ"

Импулсът да осмислим собствената си същност е онова рекурсивно завихряне, което ни превръща в азиви същества. Ако древните са ни завещали крилатата фраза: „Познай себе си!“, то Парсифал е трябвало да попита: „Каква е тайната на Граала?“ Две хиляди години след Поврата на времената и почти век след като Езотеричното Християнство се разгърна мащабно в ХХ век чрез Ученията на Учителя Беинса Дуно и Рудолф Щайнер, стремежът към себепознание не е угаснал, а се е превърнал в Духовна наука. В тази статия ще си позволим, вдъхновени от легендата за търсеция Парсифал, с питаща душа да задаваме въпроси и да изваем от нашия аз очакващата форма на Светия Потир. И така ето два въпроса, които ще образуват крайъгълния камък на тази статия:

Как е организирана Бялата ложа от Учители на човечеството и каква е нейната дейност в наши дни?

Каква е структурата на човешкия аз?

Това всъщност е все въпроса за Азовостта, но съответно в макрокосмичен и микрокосмичен аспект. Христос Исус и Неговата жертвена дейност са самата същност на Макрокосмичната азовост, която постепенно и все повече става азовост на цялото човечество, защото Космическия човек проектира Себе си в нас хората. Както човешкото същество има свой аз, така и самото човечество оформя един цялостен организъм, който намира своя организиращ център в Аза на Космоса, в Аза на Космическия човек – Христос. Познаем ли структурата на човешкия аз, ще придобием представа за същността и дейността на Бялата ложа, която се ръководи от Христовия Дух. И обратно: изследваме ли работата на Христовото Същество и Неговите посланици – Учителите на човечеството, ще познаем в дълбочина и същността си.

В структурата на човешкия аз има двойна дванадесетичност. Дванадесетте сетива описани подробно от Рудолф Щайнер, са връзката на човешкия аз с външното, обективното и макрокосмичното. От друга страна, самата интимна, вътрешна структура на аза, като мик-

рокосмос е също дванадесетична. Тя може да бъде представена чрез идеята център-периферия: центърът на човешкия аз е самата искра Божия дарена от Макрокосмичния аз – Христос, а периферията на Аза се структурира и образува по подобие на дванадесетичния Зодиак: три базови душевни тенденции (*Съзнателна душа, Разсъдъчна душа и Сетивна душа*), всяка с по четири вътрешни функции. Външната сетивна дванадесетичност е периферията, имаща за център вътрешния микрокосмос на Аза, който на свой ред също има периферия от дванадесет иманентни функции и свой център – Христос. Но човешкият аз е плод и проекция на Макрокосмичния, Об-



щочовешки аз. Има ли подобна организация Космическия аз на човечеството и ако има какво говори духовната наука по този въпрос?

Според изнесените от Рудолф Щайнер данни ясно се разбира, че има Ложа от 12-ет Майстори, отдавна изминали пътя, по който човечеството тепърва ще минава. За тези Учители на човечеството се знае, че динамично седем от тях са постоянно въплътени на физическия план, а останалите пет са в духовния свят. Те често се движат в света като обикновени хора, но са носители на възвишени добродетели и работят за една заветна цел – човечеството да може да реализира практически Мъдростта струяща от Светия Дух в Името Христово. В тези писмени отговори на Рудолф Щайнер се споменават имената на: Учителя Исус, Кутхуми, Мория, Иларион, Сен Жермен (Християн Розенкрийц).

От друга страна, Рудолф Щайнер говори и за една още по-възвишена Ложа съставена от 12-ет човешки същества със степен на развитие Бодисатва. Тези изключително напреднали човеци обитават Света

на Провидението (надпричинния Свят Будхи) и пряко съзерцават Христовото същество. За тях се знае, че са интензивно свързани с духовния свят и едва частично с физическия. Те имат конкретна мисия към човечеството и тя е свързана с все по-дълбокото познаване на Христовото същество. Рудолф Щайнер говори конкретно за няколко Бодисатви. Скитианус, Заратустра, Гаутама са работели върху човечеството с последователни мисии и са преминали от степен Бодисатва в степен Буда. В момента над човечеството работи Бодисатва Майтрея, който поема мисията да бъде пратеник на Светия Дух на Земята след Гаутама, като неговата мисия започва приблизително 600 години преди Обрата на времената. В поредица лекции Рудолф Щайнер говори и за Бодисатва Аполон, проявил се чрез Орфей, който има специална мисия относно развитието чрез музиката на човешката душа. След като и 12-те Святомъдри Учители завършат своите мисии спрямо човечеството, Земята ще приключи своята физическа степен на проява.

И така, можем да очертаем идеята: Бялата ложа от Учителите на човечеството е едно единство. Този единен духовен организъм е всъщност Принципът на Общочовешката Азовост. Азът на човечеството има подобна структура, както Аза на човека. Ако човешкия аз има двойна дванадесетичност в себе си изразена в 12-те сетива и 12-те вътрешни функции, то Азът на човечеството има двойна дванадесетичност изразена съответно в Ложата на 12-те Учители-Майстори и Ложата на 12-те Велики Учители – Бодисатви. Но Азът на човека има свой съкровен център, който има пряка връзка с Христовото същество, какъв е аналога на този център в Аза на човечеството? Съкровеният център в Аза на Земно-космическия човек, който има за свои организъм самото човечество, е Натановата душа. Тази душа е отделена и спасена от луциферичното изкушение по време на Лемурия. Тя е Сродната душа на цялото човечество, Сродната душа на първичния Адам и самата душевна същност на човека Исус. Прониквайки нея, Христос извършва Своите жер-

Век - Антропософска гледна точка

твени дела в името на спасението и повдигането на човешката раса.

Правилното разбиране на мисията на Бодисатвите изисква изясняване на основните закономерности в проявите им сред Петата коренна раса. Според Езотеричната наука 12-те Велики Учители изпращат един свой представител, който става изявител на импулсите на Светия Дух. Може да се каже, че той ръководи развитието на човечеството за период от приблизително 5000 години. През тези 5000 години той се инкарнира по твърде особен начин приблизително на всеки 100 години. Процесът на възплъщение на Бодисатвите може да се обясни по следния начин: тези човешки същества, поради своята възвишена и специална еволюция, имат необходимостта да бъдат в постоянна връзка с висшите духовни светове. Поради тази причина те не могат да навлизат дълбоко във физическия свят и да се раждат, както обикновените хора. За целта те използват други човешки същества и се вселяват, инкорпорират в техните духовни структури. Хората, които се явяват един вид носители на Бодисатвите са високо посветени човешки индивидуалности. Особена закономерност в живота на Бодисатвите, е че те остават неизвестни за света до около своята 30-годишна възраст. Част от Аз-а на Бодисатвата прониква в предварително подготвените телесни структури на даден човек-носител, когато той е на приблизително 33 години. Настъпва коренна промяна: Святомъдрият Учител, проявил се чрез човека-носител, стои сякаш сам в света, не свързан с никаква верига учител-ученик и Словото му има изключителна морална мощ, защото той, благодарение на своята особена инкорпорация в човека-носител, успява да поддържа постоянна и непрекъсната връзка, както с висшия Причинен план, така и с още по-възвишения Свят Будхи, от който бликат Великите Принципи и Добродетели на Христовото Същество. Този процес на обмен с човешките същества на физическо поле протича периодично до момента, когато Бодисатвата отработи способността сам да изгради човешко тяло и по този начин да се роди като човек. Това е и последния път, когато Бодисатвата се възплъщава във физическо тяло. Процесът на завършване на необходимостта от физическо възплъщение е съпроводен и от

фазата на завършване на конкретната мисия към човечеството от страна на Бодисатвата. Тогава се казва, че съответния Бодисатва се е издигнал до ниво Буда. Най-общо мисията на един Бодисатва е насочена към подпомогне на изработването на специални качества, добродетели и сили в човечеството, които съответстват на самото естество на дадения Учител. Само част от възплъщенията на Учителите-Бодисатви имат историческа известност. Когато един Бодисатва завърши своята мисия, в последното си прераждане той преминава от степен Бодисатва в степен Буда и предава водачеството на нов пратеник от Бялата Ложа, Ложата на Светия Дух. В това последно възплъщение Учението на Бодисатвата станал Буда обгръща цялото човечество. За това допринася и факта, че Той е подготвил достатъчно ученици, които да възприемат прадревната Мъдрост струяща от Него. Бодисатвите, тези Святомъдри Учители имат Божествена мисия да донесат Мъдростта. Това става чрез тяхното Учение, чрез което хората могат да познаят Христовото Същество на нова по-висока степен. Онова, което може да се каже за Будите е, че те вече не са Учители, а извори на Христов Живот и разливат своята мисия в цялата Слънчева система.

Ако се концентрираме към настоящия етап от дейността на Ложата на Бодисатвите трябва да се каже: след издигането на Бодисатва Гаутама до степен Буда идва времето на един друг Бодисатва да поеме мисията към човечеството. Това е Бодисатва Майтрея, който след около 3000 години ще стане, така да се каже, първия Буда проявил след Голготските мистерии. Тогава, според думите на Рудолф Щайнер, той ще се изяви в човечеството като „най-великият Учител на импулса на Христос“, които ще действа чрез моралната сила на Словото. Щайнер изтъква, че името Майтрея се превежда, като онзи, който носи Доброто чрез Словото. Това Слово ще действа магически върху душата на хората и ще им помага да реализират Христовите Добродетели: „В лицето на Майтрея-Буда ни е даден най-великият Учител, който се е явил, за да изясни на хората Христовото събитие в неговия пълен обхват. Особеното при него ще бъде, че като най-велик Учител, той ще донесе най-великото и възвишено сло-

во.“ Рудолф Щайнер изрича грандиозните слова: «ако би имало [след 3000 години] един „евангелист Йоан“, той ще говори за [този Велик Учител на човечеството] по различен начин спрямо това, което Апостол Йоан е казал за Христос. Ако за Христос е казано: „И Словото стана плът“; „Евангелистът Йоан“ на Майтрея-Буда би трябвало да каже: „и плътта стана Слово“». „Особеното при този Майтрея-Буда е, че той ще трябва да подражава по определен начин на станалото при събитията на Голгота.“ Това ще бъде характерна черта и при изявата и при подготовката на мисията на Майтрея-Буда. Гаутама Буда изпълнява своята мисия и дарява на човечеството „Мъдростта произтичаща от Състраданието и Любовта“ 600 г. преди Христос. Той навлиза в света наречен Нирвана, но едновременно с това дарява тиарата на Светия Дух на следващия Бодисатва. И Сто години преди възплъщението на Слънчевия Логос на Земята, Бодисатва Майтрея е вече исторически известен и действа чрез водача на есейския клон на Бялото Братство Йешуа бен Пандир. Рудолф Щайнер уточнява в книгата „Езотерично християнство“ и по-специално в своята лекция на 4.XI.1911 : „**Бодисатва Майтрея, който в миналото, 100 години преди Христа, беше възплътен като Йешуа бен Пандира, като един вестител, като един проповедник на Христа във физическо тяло; той, който оттогава насам се е прераждал почти всеки 100 години, е възплътен също и сега и ще бъде истинският проповедник на Христа в етерна дреха, в етерно тяло, както някога беше предвестник на [физическата изява на] Христос.**“ Така всъщност Рудолф Щайнер поставя една практическа задача пред всеки ученик тръгнал по пътеките на Езотеричното Християнство. От решаването на тази кардинална задача зависи пряко правилното разбиране и реализиране на Етерното пришествие на Христос в душата на търсещия Истината. Това е така, защото Бодисатва Майтрея проявил себе си през първата половина на XX век, е имал специално отношение към разгърналата се Христова мисия в Астралния свят по същото време, за което отношение Рудолф Щайнер напуска с думите: „той е възплътен също и сега и ще бъде истинският проповедник

продължава на стр. 8

Проявата на Мировия Учител...

от стр. 7

на Христа в етерна дреха“. Всеки буден изследовател на Духовната наука би следвало да обърне специално внимание на тези пророчески думи на Рудолф Щайнер, ако наистина търси искрено и с цялата си душа познавателен път към Второто Етерно Пришествие на Христа. Щом като Бодисатва Майтрея е подготвящия своята мисия „най-велик Учител, който се е явил, за да изясни на хората Христовото събитие в неговия пълен обхват“ и щом като този Святомъдър Учител „е въплътен също и сега“, то за ученика търсещ озарението на Христовото Етерно Пришествие е най-естествено да зададе въпроса: как мога да се докосна до Учението на физически проявяния в ХХ век Бодисатва Майтрея, защото то ще даде жизнено необходима гледна точка към съвременната изява на Христос? Поради ред окултни, етични и социални причини Рудолф Щайнер не е могъл директно да посочи индивидуалността, чрез която се е проявил Бодисатва Майтрея. Но, от друга страна, посредством многобройните пророчески откровения, исторически знаци и духовно-научни те-

ореми, Рудолф Щайнер сякаш е щрихирил образа на Христовия пратеник, оставяйки на нас да довършим тази духовно-исторична картина, и по този начин да направим първи стъпки в Езотеричното Християнство. Така всъщност ни е дадена една нова Граалова задача, която се състои в търсенето и откриването на Словото на Бодисатва Майтрея – Посланикът на Светия Дух в ХХ век.

Ето и някои от основните и конкретни знаци дадени от Рудолф Щайнер относно проявата на Мировия Учител на ХХ век:

1. След като е приел своята мисия, 600 г. преди новата ера, Бодисатва Майтрея всеки 100 г. се инкорпорира и изявява чрез дадена високо развита човешка индивидуалност.

2. Бодисатва Майтрея е въплътен и се е проявява активно от началото на ХХ век.

3. Изявата на Бодисатва Майтрея няма да е известна до навършването на 30-33 години от човешката индивидуалност, която е била конкретния физически носител на Бодисатва Майтрея.

4. Човекът изявил Бодисатва Майтрея, няма да произлиза от ня-

каква верига учител-ученик.

5. Бодисатва Майтрея няма да проповядва второ физическо проявление на Христос, а ще напътства човечеството, към новата Етерна изява на Христос в Астралния план.

6. Бодисатва Майтрея ще е реален и достатъчно известен, могъщ Христов Проповедник, носещ интензивни морални импулси насочени към човешката душа. Чрез Бодисатва Майтрея и неговото ново учение човечеството ще направят контакт с Христовата Любов, Сила и Живот и с Христовите добродетели.

7. Бодисатва Майтрея – Учителя на Истината и Доброто носи, подготвя и изявява най-дълбокото разбиране на всички необходими понятия и детайли около Мистерията на Голгота.

След като всички тези духовни теореми и редица допълнителните указания бяха последователно и систематично анализирани и съотнесени спрямо живота и дейността на Учителя Петър Дънов, стигнахме до извода, че Рудолф Щайнер е говорил именно за Беинса Дуно и за неговата мисия и проява в ХХ век, като Миров Учител на човечеството.

*Преслав Павлов, Филип Филипов
(следва продължение)*

Новини за братския сайт

Любезни братя и сестри, приятели,

През месец август 2005 г. бяха направени някои подобрения и промени в братския сайт BeinsaDouno.org. Може би най-важна от всички промени е обновяването на отчетната таблица за инициативата по създаване на Електронен архив на Словото на Учителя. Както е видно на адрес: http://www.beinsadouno.org/in_arh.htm остават да се сканират само около 16 заглавия от общо 254. На практика първата работна фаза по създаването на Електрония архив – фазата *сканиране*, приключи. Навлизаме във втора работна фаза – *разпознаване и коректировка на файловете*. Имаме нужда да се намерят липсващите за сканиране книги и да се помогне при обработката на вече разпознатите текстове. За целта тази година, по решение на Общобратското събрание през месец април, бяха разпечатани около 30 заглавия, които са предоставени на братя и сестри, желаещи да съдействат, включително и на Рила. Работата се състои в синхронно изчитане от двама човека, както на оригиналното издание така и на разпечатания текст във файл на книгата. За целта се обърнете за съдействие към братските ръководители по места или към Филип Филипов на адрес: webmaster@BeinsaDouno.org или на GSM: 0897847650.

Преводаческата инициатива по цялостното превеждане на Словото на Учителя на Английски език

напредва със смели стъпки. За последните 6 месеца бяха преведени около 130 лекции. За момента екипът е от около тридесет човека и тъй като средствата, дарени за превод и редакция, са ограничени, сме се насочили главно към превода и коректировката на английски език. В бъдеще, ако възможностите на екипа нараснат, можем да включим и превод на други езици, главно немски, френски и испански. Ако има братя и сестри, които искат да се включат в преводаческата инициатива като преводачи, коректори или диктори на английски език, както и ако има братя и сестри, които искат да подпомогнат или спонсорират преводаческия и коректорския процес, могат да се обърнат за повече информация на споменатия електронен адрес и GSM за връзка. Успоредно с това текат и преводи на руски език, като до момента са преведени вече 4-5 книги. Братството има нужда от съдействието на филолог или литератор от Русия, който да има интерес към Словото на Учителя Беинса Дуно, и които да вземе професионално участие в преводаческата инициатива като редактор и коректор на преведените текстове. Пълна информация по преводаческата инициатива можете да намерите на адрес: <http://www.BeinsaDouno.org/bwork.htm>.

Надяваме се скоро да ви зарадваме с поредното обновяване на братския сайт.

Екипът на BeinsaDouno.org

Детски лагер Троян

от стр. 5

добродетелите в човешкия живот и други.

От няколко години децата получават тетрадки и други пособия, в които пишат темите си за деня и най-важното от Словото на Учителя. Тази година работихме върху дните на седмицата. Децата проявиха своите литературни умения, описвайки деня, съответната планета, цвят, тон, добродетел, храна, като всяка вечер се четяха някои от съчиненията. В лагера има скромна библиотека, към която децата проявяваха интерес. Най-често вниманието им привличаше по-

езията и „Среци с малките братя“ на брат Борис Николов. И така лагерът заприлича на кошер, където в единия кът „жужат“ весели песнички и игри, а в другия – се моделира от глина, получена от троянските грънчари, и невероятни фигури от ръцете на нашите деца. Тук приказните колажи от листа, камъчета, корени, мидички и рисуване върху плочки бяха едно от любимите предизвикателства на малки и големи.

Кулминацията на лагера е в заключителната вечер, когато всеки е участва с нещо от себе си...

Тази вечер я очакват дори и хо-

рата от махалата. Защото този лагер е отдавна фактор в град Троян. Въпреки скромната база децата тук се чувстват като в свой собствен дом, заобиколени от атмосфера на любов, разбирателство и хармония. Те знаят защо идват в лагера и всяка година пишат в дневника: „Нека този лагер да пребъде“, „Да идват все повече деца“, „Вярвам, че ще дойда пак“.

Заповядайте мили деца, и преподаватели, защото „Дом Паневритмия“ съществува благодарение на вас.

Надя Табакова

Твоите деца не са твои деца. Те са рожба на копнежа на живота по самия себе си. Те идват от теб и чрез теб, но макар че са при теб, не ти принадлежат. Ти можеш да им дадеш Любовта си, но не и мислите си, защото те си имат свои собствени. Можеш да дадеш подслон на тялото им, но не и на душата им, защото тя живее в къщата на утрешния ден, където ти дори насън не можеш да отидеш. Можеш да опиташ да бъдеш като тях, но не се опитвай да ги правиш като себе си, защото животът не върви назад и не спира при вчера.

Джубран Халил Джубран

Как познах Бога и Учителя

Беше 2 април 1993 г. Тръгвах в командировка за Петрич. На излизане от къщи усетих някаква странна пустота. Нещо много силно ми внуши, че къщата ще опустее и че една душа ще си замине. Запитах се какво е да си замине душата и пак някой - чрез внушение, ми отговори - ще почине човек.

Разтърсих се, но тръгнах. Всички в моето семейство бяхме здрави, а майка ми и баща ми предишния ден заминаха за резитба на лозето си в Сливенско. А и вечерта се чухме.

На другия ден вечерта жена ми ме потърси по телефона в гара Петрич. Каза ми, че трябва спешно да се прибера вкъщи. Странното беше, че никога за дванадесет години, в командировки не ме беше търсила. И причината е, че телефонната връзка между София и ж.п. гарите в страната е почти невъзможна.

В същия момент, когато ми каза да се прибера, вече знаех, че баща ми си е заминал. Имах много силна връзка с него, а бях възпитан и израснал в дух на атеизъм, диалектически материализъм, и комунизъм.

Изминаха пет-шест седмици след като изпратихме баща ми. Пак бях в командировка в Петрич. По това време работех като машинист на

хопер (пътно строителна машина в ж.п.). Работният влак с машините работеше по ремонта на трасето между гарите Петрич и Генерал Тодоров. Бяхме спрели на един мост точно срещу Рупите - отдолу изтичаше топлата вода като рекичка.

С моя колега Янчо стояхме на прозореца на фургона и гледахме насъбралото се множество от хора, които чакаха пред къщичката на баба Ванга. Църквата ѝ беше в строеж. Янчо започна разговор за нейните виждания и аз знаех, че тя наистина има необясними способности. Към нейната дейност винаги съм изпитвал уважение и вяра, че е така. Янчо ме впечатли с неща от прочетена книга, в която се казва: „Всичко изговорено от Вас остава записано завинаги в Акашовите записи“.

След този разговор с мистична насоченост вечерта сънувах баща си. Беше невероятно впечатляващ сън. Появи се пред мен и ми каза: „Гоше, сине, има Бог. Потърси Бялото Братство на Учителя Петър Дънов. Той е от великите духове - до Бога е!“

Събудих се в неведение. Не вярвах. И досега не съм го сънувал. Много го обичах и голяма беше мъката ми по него.

На другия ден пак си говорехме

с Янчо за душата и за Бога. Между другото го попитах какво знае за Бялото братство. Той ми отговори, че е обиколил много църкви и секти, които нахлуха в България, и каза, че всички са боклуци и безумци, но не знае нищо за Бялото Братство. Той отдавна търсеше пътя към Бога. След десетина дни, Янчо ми се обади и каза, че е прочел някаква статия във вестник за Бялото Братство. Бил публикуван и телефон за връзка. Почти извиках и му „наредих“ веднага да се обади. След един месец пак се чухме. Янчо ми каза, че е ходил няколко пъти на беседа на Бялото Братство и че се чувства прекрасно. А хората са много добри и радушни. На другия ден ме заведе в клуба на ул. „Жулио Кюри“. Слушах беседа, която беше толкова мъдра... После започна да чета беседите на Учителя, да играя Паневритмия и всяка година да ходя на Рила. За да разбере защо съм тук! На тази Земя и в това време. Да намеря своя път. Благодаря на Бога, на Учителя и на Баща ми.

Така намерих Божественото учение на Учителя и пътя към Бога. А Янчо стана мой кръстник.

Георги Кръстев Паскалев
09.2004 г.

кв. Бояна

Дипломатически клуб

НОВИ КНИГИ

Голямата книга *Учителя* – луксозно издание. Книгата е подготвена от екипи от всички братства, които се включиха в набирането на текста. В новото издание има 90 фотоса. Коричната цена е 19 лв. До края на август братската цена на книгата ще бъде 15 лв., а от 1 септември стойността ѝ ще бъде 16 лв. Благодарим и на приятелите, които помогнаха финансово за издаването ѝ.

Рила - врата към Агарта – допълнено издание из Словото на Учителя. Корична цена 3 лв., братска – 2,40 лв.

Молитви, формули, песни. Корична цена – 3,80 лв., братска – 3 лв.

Учението на Бялото Братство том 1 Константин Златев – Лекционен курс, изграден въз основан на духовно-културното наследство на българския духовен Учител Петър Дънов /Беинса Дуно/. Корична цена 7 лв., братска 5,70 лв.

ОЧАКВАЙТЕ

Сила и живот 1 серия – съвместно издание с издателство Захари Стоянов

Окултни принципи и закони 1 том – извадки от беседите на Учителя със съдействието на много братя и сестри от цяла България.

УМОРЕНИ КОНЕ

*тръгват с тежките денкове,
заредени прилежно
с храна и удобства,
за белите хора.
тесен е
каменистият улей,
ваги душите
и ги простира по клоните.
коне и хора,
потни и пьшкащи -
еднакво окаяни, различно маскирани,
бързат,
дълбаят пътеките.*

*Плющят камшиците,
псуват конярите,
кръв и мухи
по багажа на белите хора.
тихи сестри избърсват сълзи
и захапват праскови,
някъде свири цигулка.*

*На свечеряване
изиграна е драмата,
бързо раздават багажите.*

*Дърпат завесите на палатките,
белите грехи обличат,
и са готови за Бога,
белите хора.*

*Слънцето пада зад хребета,
скрива пътеката,
а конете
кой ги знай
де са и как са...*

*Тежи тъмнината, притиска.
Утре ще е пак същото.*

Господи, какво да направя?!

ЦЕЛУВА ДЪЖДЪТ ПАЛАТКИТЕ

*бели пуканки чукат!
Ден за почистване -
благословия и наказание!
Шептят молитви палатките,
четат урока отново,
не бяха приспивни песните,
а запяха всички деца -
от сто до две годишни.*

*Прощавай, Господи,
пак нещо се карахме,
и тичахме за първото място,
и преядохме, дори се докосвахме,
и врага си добре погредихме,
макар, че и Ти си във него.
Непрекъснато всичко забравяме,
все грешим, после оправяме.
И ето ни, остарели деца,
учим заедно песента*

„Аз ще се подмладя“!

„ДУХАЙ, ВЕТРЕ!“

*Издухай до бяло душите ни!
Три дни не спирай
и три ноци!
Ще стоим на върха
да забравим кои сме,
като тревите да станем -
живи и меки,
заедно да се люшкаме
без страха и гнева,
без желаня и омраза.*

*Само духове да останем
и да се обичаме,
поне три дни и три ноци!
Духай, ветре,
засили се, не спирай!*

Светла Николова, Русе

Днешния ден ще наречем ден на Божията работа. Този ден ще посветите за работа около лагера: навсякъде дето има криви пътеки, ще се изправят; дето има пътеки, обрасли с трева, клекове, ще се изчистят. Каквито промени направите отвън, каквото изчистите отвън, това става и вътре във вас. Колко часа ще определите за работа за Бога? (Три часа.) Значи всеки ще даде три часа от времето си за работа, за чистене - като погледнете около лагера, и вие да сте доволни, и външните хора, които дохождат тук, да са доволни. Който дойде отвън, да види, че тук живеят хора с велики идеи. Вие трябва да изчистите така, като че Господ ще ви посети. Като работите с Любов, вие ще бъдете радостни и весели.

„Разговори при Седемте Рилски езера“ С. 1948 г., стр. 133



Организация - Ивелина ЕЛМАЗОВА
Коректор: Християна ЙОРДАНОВА
Координатор: Кирилка РАДОЕВА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/54298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: elmazova@mail.bg

цена: 0,30 лв.